Aktif Kromosferli Ayrık Çift Yıldızların Kinematiği ve Çift Yıldız Evriminde Peryot Azalmasının Delilleri

Yüksel Karataş¹, Selçuk Bilir¹, Zeki Eker², Osman Demircan³

¹İstanbul Üniversitesi, Fen Fakültesi, Astronomi ve Uzay Bilimleri Bölümü, 34119, İstanbul karatas@istanbul.edu.tr, sbilir@istanbul.edu.tr,

²ekerz@yahoo.com

³Çanakkale 18 Mart Üniversitesi, Çanakkale 18 Mart Üniversitesi Gözlemevi, 17100, Çanakkale demircan@comu.edu.tr

Özet: Bu çalışmada 237 aktif kromosferli çift yıldızın (CAB) kinematiği üzerinde çalışılmıştır. Kinematik kriterlere göre hareketli gruplara üye olarak sınıflandırılan genç (0.95 Gyr) 95 CAB sistemi, daha yaşlı (3.86 Gyr) 142 alan CAB sistemi ile karşılaştırıldığında, çift yıldızların evrimine ait gözlemsel ipuçları elde edilmiştir. Genç ve yaşlı alt sistemlerin yörüngesel peryot histogramları karşılaştırıldığında, CAB ların kütle (açısal momentum) kaybettiği ve kısa peryodlu sistemlere doğru evrimleştiğine dair gözlemsel bir delil elde edildi. Bu bulgu Demircan (1999) a ait delili desteklemektedir. Kütle kaybına ait elde ettiğimiz delil, genç (N = 53) ve yaşlı alt sistemlerin (N = 66) toplam kütle (M_h+M_c) histogramlarının karşılaştırılmasında da görülmüştür. Yaşlı ayrık sistemlerin log P ≤ 0.8, 0.8 < log P ≤ 1.7 ve 1.7 < log P ≤ 3 peryot aralıkları için elde edilen 6.69, 5.19 ve 3.02 Gyr kinematik yaş değerleri, çift yıldız evrimi süresince yörüngesel peryot azalmasını açıkça göstermektedir.

Anahtar kelimeler: Yıldızlar: aktivite - yıldızlar: çift - yıldızlar : spektroskopik - yıldızlar: evrim - yıldızlar: kinematik

Abstract: In this work, the kinematics of 237 chromospherically active binaries (CABs) were studied. The kinematically young (0.95 Gyr) sub sample, which is formed according to the kinematical criteria of moving groups, was compared with the rest (N = 142) of the sample (3.86 Gyr.) to investigate any observational clues of binary evolution. Comparing the orbital period histograms between the younger and older subsamples, evidence was found supporting the finding of Demircan that the CABs lose mass (and angular momentum) and evolve towards shorter orbital periods. The evidence of mass loss is noticeable on the histograms of the total mass (M_h+M_c), which is compared between the younger (only N = 53 systems available) and older sub samples (only N = 66 systems available). The orbital period decrease during binary evolution is found to be clearly indicated by the kinematical ages of 6.69, 5.19 and 3.02 Gyr which were found in the sub samples according to the period ranges log P ≤ 0.8, $0.8 < \log P ≤ 1.7$ ve $1.7 < \log P ≤ 3$, respectively among the binaries in the older subsample.

Key words: stars: activity - stars: stars: binaries - stars: spectroscopic - stars: kinematic - stars : evolution

1. Giriş

Aktif kromosferli çift sistemler (CAB) kuvvetli bir kromosfer, geçiş bölgesi ve koronal aktivite ile karakterize edilen F den daha geç spektrel tiplere sahip ayrık çift sistemlerdir. Ca II H ve K çizgilerinin emisyon korları ve bazan de Balmer H_a çizgi emisyonu kromosferik aktivitenin temel göstergesidir. Strassmeier ve ark. (1988) tarafından yayınlanan ilk katalok, Hall (1976) tarafından tanımlanan RS CVn sistemleri ile Bopp ve Fekel (1977) tarafından tanımlanan BY Draconis tipi

Bildiri tam metni için : Yüksel KARATAŞ

e-mektup: karatas@istanbul.edu.tr

sistemleri kapsamakta olup, sayıları 206 ya ulaşmıştır (Strassmeier ve ark. 1993).

Üçüncü katalok henüz yayınlanmamakla birlikte, Eker'in yayınlanmamış kataloğunda bu sistemlerin sayısı 280 dir.

Örneğimizdeki CAB lar, gerek F-M anakol ile G-K altdev ve dev bileşenleri içermesi bakımından gerekse evrimleşmemiş anakol ile dev-alt dev içeren evrimleşmiş çift yıldızlar arasında kinematik olarak genç ve yaşlı sistemlerin bulunması bakımından heterojen bir örnektir.

Hipparcos verileri (Perryman ve ark. 1997) Eker'in ilk örneğinde mevcut değildi. Aslan ve ark. (1999) 178 CAB a ait Hipparcos öz hareket ve paralaks verilerini kullanmalarına rağmen, RS CVn sistemleri arasında önemli farklılıklara ait ip uçları

bulamadılar. Oysa küçük hız dispersiyonlarına sahip anakol RS CVn sistemlerinin genç yaş değerlerini gösterdiğine dair işaretler vardır.

U,V,W uzay hız ve dispersiyonları elde edilir edilmez, (U,V) diyagramında LSR'nin kon umu civarında fark edilen γ şekilli yoğunlaşmaya hareketli gruplara üye CAB ların neden olduğu anlaşılmıştır.

Hareketli gruplar ortak bir orijini paylaşan yıldızlardan ibaret kinematik olarak koherent gruplardır. Eggen (1994) çekimsel olarak bağlı olmayan fakat galaksimizde geniş bölgeleri işgal eden aynı kinematik özelliklere sahip yıldız gruplarını süperküme olarak tanımlamıştır. Bu yüzden çok iyi bilinen açık kümenin tersine bir MG hareketli grubu tüm gökyüzünde gözlenebilir. Çift sistemler ve tek yıldızlar arasında MG lere olası üyenin tespiti, Eggen (1958a, b), Montes ve ark. (2001a) ve King ve ark. (2003) tarafından yapılmıştır.

Hipparcos astrometri verilerinden itibaren Eker (1992) in calısmasına benzer bir tarzda motivasyonumuz değişmiştir. Tüm örnek iki gruba ayrılmıştır; ilki Eggen (1958a,b, 1989, 1995) tarafından tanımlanan kinematik kriterlere göre seçilen olası MG üyeleri, ikincisi de örneğin geri kalanı. Genç olduğu bilinen tüm CAB lara ait olası MG üyeleri belirlendikten sonra kinematik olarak genç ve yaşlı örneği oluşturmak mümkün olmuştur. İki örnek arasında peryot, toplam kütle, kütle oranı, yörüngesel eksentrite parametrelerinin bir karşılaştırılması yapılmıştır. Ayrık CAB ların kütle ve açısal momentum kaybettiğini doğrulayan çift sistemlerin evrimine gözlemsel ipuçları elde edilmiştir. Açısal momentum kaybı ve peryot azalması, gelgit etkisi ile kilitlenmiş kısa peryodlu sistemler için öngörülmüştür (Demircan, 1999). Kilitlenmemiş uzun peryodlu sistemler arasında da yörüngesel açısal momentum kaybı ile çift sistemin evrimi olmaktadır.

2. Veriler

Eker'in yayınlanmamış kataloğundaki 280 CAB yıldızından, güneşe göre uzay hızlarının hesabına olanak sağlayan Hipparcos özhareket bileşenleri, paralaks ve radyal hız verileri mevcut olan 237 sistem seçilmiştir. Verilere, yayınlanan çalışmada ulaşılabilir (2004, MNRAS, 349, 1069).

2.1. Paralaks ve Özhareket verileri

Paralaks ve öz hareket verileri Hipparcos ve Tycho kataloklarından alınmıştır (ESA 1997, Hog ve ark. 1998). 237 sistemden 15 tanesinin Hipparcos paralaksı yoktur. Örneğimizdeki Hipparcos paralakslarının çoğunluğunun rölatif hataları, σ_{π}/π << 0.50 dir. Listemizdeki 14 sistemin rölatif hataları $\sigma_{\pi}/\pi > 0.50$ dir. Hipparcos'un 2σ limitinden $(\sigma = 0.97)$ (Perryman, 1997) daha küçük paralakslara sahip 5 CAB ın (IN Com, HD122767, RT Crb, V832 Her, AT Cap) Hipparcos paralaksları kullanılmamıştır..

 $\sigma_{\pi}/\pi > 0.50$ olan 9 sistemin Hipparcos paralaksları tespit limitinden büyük olduğu için kullanılmıştır.

Trigonometrik paralaksları olmayan sistemlerin paralaks değerleri literatürden alınmıştır. 6 yıldızın yayınlanmış paralaksı bulunmadığından, spektrel tip ve parlaklık sınıfından itibaren spektroskopik paralaks bulunmuştur.

HP Aur için öz hareket bileşenleri ve belirsizliği, Nesterov ve ark. (1995) dan, ξ UMA B ve CM Dra sistemleri için ise Bakos ve ark. (2002) dan alınmıştır.

Spektroskopik paralaks değerleri ile yayınlanmış fotometrik paralaks değerlerinin hataları, Sparke ve Gallagher (2000) ın verdiği bir kurala göre hesaplanmıştır. Bu kurala göre, anakol yıldızlarının luminositeleri % 10 içerisinde tespit edilebilir, bu da uzaklıkta % 5 bir belirsizliğe yol açmaktadır. Dev kolu dik olduğundan mutlak kadir tespiti 0.5 kadire kadar tespit edilebilir. Bu da uzaklıkta % 25 bir belirsizliğe yol açar. Altdev yıldızlar için belir sizlik hesabı devlerdeki gibi yapılmıştır.

Örneğimizdeki 237 sistemin ortalama paralaks belirsizliği $\sigma_{\pi}/\pi < 0.15$ olup, ortalama özhareket bileşenlerinin belirsizlikleri sırasıyle, $\mu_{\alpha} \cos\delta$ da 0.62 mas yr⁻¹, μ_{δ} da ise 0.43 mas yr⁻¹ dir.

2.2. Radyal hızlar

Kütle merkezinin radyal hızı ve belirsizliği literatürden toplanmıştır. CAB lar çok popüler sistemler olduklarından literatürde bunların yörünge parametrelerine ulaşılabilmektedir. Örneğimizde çift oldukları bilinen fakat yörünge elemanları olmayan 21 sistemin radyal hız ölçümlerinin matematiksel ortalaması kütle merkezinin radyal hızı olarak kabul edilmiştir. Ortalamadan standart sapma ise hata olarak alınmıştır. Birbirinden yörünge bağımsız olarak tespit edilen parametrelerine sahip sistemlerin radyal hız ve belirsizliği için ağırlıklı ortalama alınmıştır. Farklı vazarlar farklı belirsizlikler verdiğinden, bu türden belirsizlikler standart hatalara dönüştürülmüştür.

3. Galaktik Uzay Hız Bileşenleri

Galaktik uzay hız bileşenleri (U, V, W) ve hataları Johnson ve Soderblom (1987) a ait algoritma kullanılarak, öz hareket bileşenleri (μ_{α} , μ_{δ}), koordinatları (α , δ), radyal hızları (γ) ve paralaks (π) verileri olan 237 CAB için hesaplanmıştır. J2000 epoğu koordinatları

Y. Karataş vd. : Aktif Kromosferli Ayrık Çift Yıldızların Kinematiği ve Çift Yıldız Evriminde Peryot Azalmasının Nedenleri

Hipparcos ve Tycho kataloklarına ait ICRS de tanımlandığı gibi kabul edilmiştir. U, V, W uzay hızları güneşe göre bir yıldızın uzay hız vektörünün bileşenleridirler. U, V, W bileşenleri güneşe göre bir yıldızın hız vektörünün bileşenleridir. U galaksi merkezine (l = 0, b = 0) yönlenmiştir. V galaksinin dönme doğrultusundaki (l = 90, b = 0) bileşenidir. W ise galaktik kutba (b = 90) doğrudur. Hesaplanan belirsizlikler küçük ve ortalamaları $\delta U = \pm 3.43$, δV = ± 2.92 , $\delta W = \pm 2.42$ kms⁻¹ dır. Uzay hızı belirsizliği \pm 15 kms⁻¹ den büyük olan 18 sistem dikkate alınmadığında, bileşenlerin ortalama belirsizlikleri $\delta U = \pm 2.4$, $\delta V = \pm 2.0$, $\delta W = \pm 1.8$ km s⁻¹ değerine azalma gösterir. CAB ların çoğu, hesaplanan çok dispersiyonlardan daha küçük olan belirsizliklere sahiptir.

3.1. Uzay Dağılımı

Güneş merkezli (X,Y,Z) galaktik koordinatlar Şekil 1 de verilmiştir. Şekil 1, 98 pc lik bir medyan uzaklığı ile CAB sistemlerinin, nispeten yakın sistemler olduğunu ve galaktik disk içerisinde yer aldığını göstermektedir. Güneşten bakıldığında CAB ların tüm doğrultularda hemen hemen homojen olarak dağıldıkları görülmektedir.

3.2. Galaktik Diferansiyel Dönme Düzeltmesi.

Galaktik diferansiyel dönmenin etkisi galaksi düzleminde güneşten itibaren yıldızların uzaklıkları ile orantılıdır.

Verilerdeki en büyük belirsizlik paralaks ölçümlerinde olduğundan, uzaklıktaki belirsizlik U, V, W deki belirsizliklere yansımaktadır. Hipparcos astrometrik verileri 500 pc. ğe kadar güvenilir olduğundan, U, V, W de ki belirsizlikler büyük oranda azalacaktır. U bileşenindeki belirsizliği kendi değerinden büyük olan 128 CAB yıldızı vardır. Bir başka ifade ile, dU/U_{hata} oranı büyük olan 128 yıldız ile dV/V_{hata} oranı büyük olan 3 yıldız için diferansiyel dönme etkisi önemli olmakla birlikte, diferansiyel dönmenin etkisi tüm CAB yıldızlarının U, V hızlarına uygulanmıştır.

Şekil 1 a ve b. Galaktik düzlemde CAB ların uzay dağılımı. X, Y, Z, galaksi merkezi, galaksinin dönme ve kuzey galaksi kutbu doğrultusuna doğru yönlenmiştir.

3.3. Kalın disk ve halo CAB ları.

Örneğimizdeki metalce fakir CAB ların sayısı, Grenon (1987) ve Bartkevicius ve ark. (1999) ca önerilen f = 1/300 (u² + v² + w²)^{1/2} kinematik parametresi ile belirlenmiştir. (u, v, w) hızları, güneşe göre (U, V, W) hız değerlerine LSR ye göre güneşin (U, V, W)_©= (9, 12, 7) km s⁻¹ (Mihalas ve Binney 1981) hızları ilave edilerek elde edilmiştir.

İstatistiksel olarak f ≤ 0.35 olan yıldızlar ince diske, 0.35 < f ≤ 1.00 olan yıldızlar kalın diske ve f > 1 olan yıldızlar haloya aittirler. Örneğimizdeki CAB ların % 92 si ince disk, yaklaşık % 7 si kalın disk yıldızlarıdır.

Kalın disk popülasyonun Siegel ve ark .(2002) ve Buser ve ark. (1999) ca verilen güneş civarındaki

Y. Karataş vd. : Aktif Kromosferli Ayrık Çift Yıldızların Kinematiği ve Çift Yıldız Evriminde Peryot Azalmasının Nedenleri

% 6 normalizasyon değeri, CAB lar için elde edilen % 7 değeri ile uyumludur.

HD 149414 CAB yıldızı kinematik hız değerlerine bakıldığında halo yıldızıdır. Bu yıldızın Latham ve ark. (1988) ca verilen [M/H] = -1.4 dex spektroskopik metal bolluğu değeri, kinematik kritere göre sınıflandırmayı doğrulamaktadır. Bu yıldız 48 pc bir uzaklık değeri ile güneş civarında bir halo CAB yıldızıdır.

4. Tartışma ve Sonuç

Şekil 2. CAB ların (a) U, V düzleminde, (b) W, V düzleminde hız dağılımları. Hızlar helyosentriktir. LSR nin konumu + ile gösterilmiştir.

Diferansiyel dönme düzeltmesi uygulanmış (U, V) ve (W, V) diyagramları Şekil 2 de gösterilmiştir. İlk bakışta U, V diagramının genel görünüşü Eker (1992) deki U, V diagramının genel özelliklerine benzemektedir. Bu çalışmadaki CAB ların güneşe göre ortalama hareketi (U, V, W) = (-13.5, -19.7, -8.1) km s⁻¹, LSR ye göre hız dispersiyonu da (37.3, 26.0, 19.4) km s⁻¹ dir. Bu değerler Eker (1992) e ait değerlere yakındır. Aslan ve ark. (1999), Hipparcos astrometrik verilerinden elde ettiği güneşe göre hareketi (U, V, W) = (-11.8, -20.5, -6.4) km s⁻¹, LSR ye göre hız dispersiyonu da (35.8, 22.4, 18.2) km s⁻¹ olarak vermektedir.

Diğer çalışmalarda verilen ortalama hız, dispersiyon değerleri ve (U, V) hız dağılımının bu çalışma ile olan uyumluluğu bir avantaj sağlamama ktadır. Şekil 2a daki (U, V) hız diagramında LSR civarında γ biçimindeki yoğunlaşma belirgin olup, dikkati çekmektedir. (W, V) diagramında ise bu dağılım küresel biçimde dikkati çekmektedir. Böyle bir dağılım Eker (1992) ve Aslan ve ark. (1999) da görülememiştir. CAB lar, evrimleşmiş altdev-dev ile anakol bileşenleri içermesi ile oldukça heterojen olup yörünge peryodları 1ila 300 gün aralığındadır. Bu. örneğimizdeki CAB ların arasında farklı yaşları gösteren farklı evrimsel yollar (Plavec 1968, Thomas 1977) olabileceği anlamına gelir.

Hız uzayında kinematik olarak genç ve yaşlı popülasyonları ayırt etmek zordur. Dispersiyonlar yaş ile arttığından dolayı, LSR civarındaki yıldızları ayırmak ve onlardan ibaret kinematik olarak genç grubu oluşturmak güvenilir değildir.

Şekil 2a da (U, V) =(17, -8), (-4, -26), (-37, -14) ve (0, 0) km s⁻¹ civarındaki yoğunlaşmalar, güneş civarında hareketli grupların (MG lerin) varlığını gösterebilir. Kinematik özellikleri iyi bilinen hareketli gruplar Local Association, Ursa Major, Castor, IC2391 ve Hyades tir (Eggen , 1958a,b, 1989, 1995; Montes ve ark. 2001a).

Şekil 2a da, (U,V) diyagramında yoğunlaşmalara neden olan bu MG lere üye olası CAB lardır. Bu yüzden olası kinematik altgrupları araştırmadan önce ilk adım olarak örneğimize ait olası MG üyelerinin belirlenmesi gerekmektedir.

4.2. MG lere Üye CAB lar

Eggen (1958a,b, 1989, 1995) tarafından tanımlanan kinematik kriterler MG lere üye olası CAB ları belirlemede kullanılmıştır. Bunlar (a) Öz hareket kriteri:

$$\frac{\tau}{v} < \frac{0.1}{\sin \lambda} \tag{1}$$

 τ/υ , yıldızın hedef noktasından ne kadar uzaklaştığının bir ölçüsüdür. Burada τ ve υ yıldızın öz hareket bileşenlerinin ortogonal değerleridir. υ hedef noktası doğrultusundaki bileşen, τ ise υ ye dik doğrultudaki bileşendir. μ yıldızın öz

Y. Karataş vd. : Aktif Kromosferli Ayrık Çift Yıldızların Kinematiği ve Çift Yıldız Evriminde Peryot Azalmasının Nedenleri

hareketidir. λ hedef noktası ile yıldız arasındaki açıdır. π ise paralaksdır.

b) Radyal hız kriteri: Eggen tarafından öngörülen radyal hız bağıntısı (2) bağıntısı ile verilmiştir.

$$\rho_{\rm c} = V_T \cos \lambda \tag{2}$$

Gözlemsel radyal hız, γ kütle merkezine göre radyal hızdır. V_T, (3) nolu bağıntı ile elde edilir.

$$V_T = (U^2 + V^2 + W^2)^{1/2}$$
(3)

Kriter, yıldızın gözlenen radyal hızı ile öngörülen radyal hızının karşılaştırılmasına dayanır. Bu iki hız farkı MG lere üye CAB ların radyal hızlarının dispersiyonlarından az ise CAB yıldızı bu MG lere üyedir. Örneğimizdeki CAB ların hesaplanan ile gözlemsel radyal hız farkları, her hareketli gruba ait olası üye yıldızlar için, dispersiyonları 5.5 - 10km s⁻¹ değerlerinde vermiştir. Bu aralık, Eggen'in 4 - 8 km s⁻¹ değeri ile uyumludur.

Kriterlerden birinin sağlanması test yıldızını olası üye yapmaktadır. Her iki kriterinde sağlanması üyeliği garanti etmemektedir. Bunun nedeni de aynı hız uzayının, MG lere üye ve üye olmayanlarca işgal edilmeleri olasılığının her zaman olmasıdır. 237 CAB dan 95 inin kriterlerden en az birini sağlayarak, MG lere üye olduğu bulunmuştur.

Örneğimiz, MG lere olası üye ve üye olmayan (alan) CAB lar olacak şekilde iki gruba ayrılmıştır. Bu grupların (U, V) diyagramları Şekil 3 te gösterilmiştir.

Şekil 3. (a) MG ve (b) alan CAB larının (U, V) diyagramındaki dağılımı.

Şekil 2a da görülen γ biçimindeki yoğunlaşma, Şekil 3a da kendini daha açık olarak göstermektedir. MG lere üye CAB ların güneşe göre ortalama hareketleri (U,V,W) = (-16.9, -13.5, -7.6) km s⁻¹, hız dispersiyonları ise (σ_U , σ_V , σ_W) = (20.6, 9.8, 12.8) km s⁻¹ dir. Alan yıldızlarının güneşe göre ortalama hareketleri (U,V,W) = (-11.2, -24.0, -8.4) km s⁻¹, hız dispersiyonları ise (σ_U , σ_V , σ_W) = (45.4, 32.9, 22.9) km s⁻¹ dir.

Wielen (1977) yaş formülüne göre, MG lere üye CAB ların (σ_{U} , σ_{V} , σ_{W}) = (20.6, 9.8, 12.8) km s⁻¹ hız dispersiyonları, 950 Myr değerinde bir kinematik yaş vermektedir. Bu yaş değeri MG lerin bilinen yaş değerlerinden biraz büyük bir değerdir. Bunun nedeni de yıldızların dispersiyon larının LSR ye göre hesaplanmasından dolayıdır. Bazı olası üyelerin gerçekten de üye olamayacağı göz önünde bulundurulursa, bu değere bir üst limit olarak bakılmalıdır. Alan yıldızları içerisinde 950 Myr dan genç CAB lar olabilir. Alan yıldızları için hesaplanan toplam hız dispersiyonu 3.86 Gyr bir yaş değeri vermektedir

Y. Karataş vd. : Aktif Kromosferli Ayrık Çift Yıldızların Kinematiği ve Çift Yıldız Evriminde Peryot Azalmasının Nedenleri

Şekil 4. MS, SG, G grupları içeren CAB ların peryot dağılımları.

4.3 MG ve Alan CAB larının Karsılastırılması

CAB bileşenlerinin bilinen evrimsel aşamalarına göre, en az bir bileşeni alt dev ve dev olan CAB lar 'SG' ve 'G' grubu ile, (bunların yarıçapları sırası ile güneş yarıçapının iki ve altı katı kadardır), her iki bileşeni anakol olan lar ise 'MS' olacak şekilde tüm örnek gruplara ayrılmıştır. Bu grupların peryot dağılımlarının karşılaştırılması Şekil 4 te verilmiştir. SG grubu P = 6 gün peryodu ile normal bir dağılım göstermekte ve peryot aralığı 0.79 ila 50 gün arasındadır. G grubu kütleli sistemleri tercih etmekle birlikte daha uzun yörüngesel peryodlara sahiptirler. Şekil 4 e göre, dev yıldız içeren sistemler 10 gün veya daha uzun bir yörüngesel peryoda ve az da olsa kısa peryot değerlerine sahiptirler.

G grubunda kısa peryodlu CAB larda keskin bir azalma dikkati çekmektedir. MS sistemleri çoğunlukla 10 günden küçük peryot değerlerine sahiptirler. CAB lar ayrık sistemler olduklarından örneğimizde çok sayıda kısa peryodlu sistemler yoktur. Çok kısa peryot değerine sahip sistemler kontakt (WUMa) ve yarı kontakt (β-Lyrae) sistemler arasında yaygındır. Tercihen G sistemlerinin bulunduğu uzun peryodlara doğru düzgün bir azalma gösteren anakol (MS) sistemleri nin uzun peryot değerlerine sahip olması ilginçtir. Bu azalma seçim etkisinden dolayı olabilir. Uzun peryodlu anakol sistemlerinin sayısı bir bileşeni veya iki bileşeni dev olan uzun peryodlu CAB lardan daha azdır. Bununla birlikte kısa peryodlara doğru G sistemlerindeki azalma, bir seçim etkisi ile açıklanamaz.

Şekil 5. (a) MG ve (b) alan CAB larının peryot histogramlarının karşılaştırılması

Kinematik olarak genç (MG) ile yaşlı alan CAB popülasyonları arasındaki yörüngesel peryot dağılımlarının karşılaştırılması Şekil 5 de verilmiştir. Her iki grubun yörünge peryot aralığı aynıdır. Bununla birlikte daha genç olan MG grubu bir peak göstermemekte ve düz bir dağılıma sahiptir. Daha yaşlı popülasyon ise 11.3 peryot (log P = 1.05) değerinde bir gauss peak göstermektedir. Her iki grupta G, SG ve MS sistemlerinin bileşimlerine bakıldığında, genç popülasyonda 88 sistemin olduğu, bunun % 34 ünün G, % 24 ünün SG ve % 42 sinin MS olduğu görülmüştür. Daha yaşlı popülasyonda ise 127 CAB olup, % 43 nün G, %25 nin SG ve % 32 sinin ise MS sisteminden ibaret olduğu anlaşılmıştır. Buradan iki popülasyonun altgruplarının dağılımı arasında fark olmadığı anlaşılmıştır.

Şekil 5a-b de görülen peryot dağılımında, alan CAB popülasyonunda uzun ve kısa peryodlu sistemlerin sayısındaki azalma çift yıldız evrimini etkilemektedir.

Demircan (1999) a göre, bir çift sistemden kütle kaybı, yörüngenin yarı büyük eksen uzunluğunda bir azalmaya neden olan açısal momentum kaybı ile ilişkilidir. Yörüngenin büzülmesi yörüngesel peryodu azalmaya zorlar. Şekil 5 bu senaryoyu desteklemektedir. Alan CAB ları genç oldukları

dönemde başlangıçta MG ler ile aynı peryot dağılımına sahip idi. Daha uzun peryodlu sistemlerdeki azalma yukarıdaki öngörüye göre yorumlanabilir. Bununla birlikte azalma gösteren kısa pervodlu sistemlerin savısının bu senarvo ile celiştiği görülmektedir. Eğer yörünge peryodu çift yıldız evriminde azalırsa, normalde yaşlı CAB lar arasında kısa peryodlara sahip daha çok sistem beklenirdi. Örneğimizdeki CAB ların hepsinin ayrık sistemler oldukları unutulmamalıdır. CAB ların peryodları küçülmek suretiyle kısa peryodlu kontakt veya yarı-kontakt sistemlere evrimleşmişlerdir ve artık örneğimizde görülmemektedirler. Bunların sayıları orijinal popülasyona göre azalmıştır. Şekil 5b de görülen kısa peryodlu sistemlerdeki azalma, çift yıldız evriminde ki peryot azalmasının öngörünümünü desteklemektedir.

MG ler ile alan CAB ları arasında G, SG, MS sistemlerinin peryot histogramları karşılaştırıldığın da, çift sistemlerin evrimi süresince yörünge peryodunun azaldığı Şekil 6 a-c ve Şekil 6d-f den görülmektedir. Alan CAB ları için G sistemlerinin histogramı P = 20 gün (log P = 1.3) değerinde belirgin bir peak ve kısa peryodlara doğru keskin bir azalma göstermektedir. Keskin bir azalma MG lere ait G sisteminde görülmemektedir. Bu keskin

azalmaya, histogramda artık bulunmayan eksik sistemler neden olabilir. Çünkü, bu sistemler kontakt veya yarı kontakt sistemlere evrimleşmişlerdir.

Alan ve MG lere ait G grupları hatta SG grupları karşılaştırıldığında, kısa peryodlara doğru normal dağılımın peakinin belirgin bir şekilde kayması yörünge peryodunun azalmasına delildir. Bununla birlikte alan MS sistemlerinin dağılımının peakinin MG lere ait MS sistemlerinin peakine göre daha uzun peryodlarda olduğu görülmektedir. Kontakt veya yarı kontakt konfigürasyonlara doğru evrimleşmenin, kısa peryodlu MS sistemleri arasında G sistemlerinden daha olası olduğu gözönünde bulundurulursa, MS sistemlerinde daha uzun peryodlara doğru peakin hareket ettiğini görmek normal olabilir. MG grubunda P = 1 gün civarında bir peak gösteren MS sistemleri kontakt veya yarı kontakt sistemlere doğru evrimleşmişlerdir ve alan CAB grubunda bu sistemlerin sayısının az olduğu görülmektedir. Bu yüzden de alan MS sistemlerinde peakin uzun peryodlara doğru kaymış olduğu görülmektedir.

Şekil 6 d-f. Alan CAB alt gruplarının peryot histogramları.

Alan popülasyonuna ait G sistemlerinin histogramında, eğer kontakt sisteme evrimleşmenin P = 10 güne kadar etkili olduğu kabul edilirse, alan MS sistemlerinin peakinin alan G sistemlerinin

peakinden daha kısa bir peryot göstermesinin nedeni merak edilebilir. İstatistiksel olarak olası MG üyeleri arasında yaşlı CAB lar olabileceği gibi alan CAB ları arasında da pek çok genç CAB olabilir. Buna rağmen, CAB lardaki peryodun kısalma etkisi histogramlarda fark edilmektedir. Yörünge peryodunun yaş ile azalması kinematik veriler ile de doğrulanmış olup, sonuçlar Tablo 1 de verilmiştir.

 Tablo 1. Alan CAB larının peryot alt gruplarının kinematik yaşları

log P (gün)	N	$\frac{\sigma_t}{(\text{km s}^{-1})}$	Yaş (Gyr)
(0.0 - 0.8]	48	61.38	6.69
(0.8 - 1.7]	59	53.15	5.19
(1.7 - 3.0]	23	40.99	3.02

Hız dispersiyonlarındaki artışın kısa peryodlara doğru daha yaşlı değerler verdiği ve peryot histogramlarını desteklediği Tablo 1 den de görülmektedir. Bir başka ifade ile yörünge peryodunun azalması bu sistemlerin evrimi süresince meydana gelmiş olmalıdır.

Açısal momentumdan dolayı peryot azalması CAB ların toplam kütlesinin, manyetik alan etkisi ile bileşenlerden hareketlenen rüzgarlar ile azalmakta olduğunu gerektirir (Demircan 1999).

MG ve alan popülasyonunda toplam kütleye göre (M_h+M_c) CAB ların dağılımı Şekil 7 de karşılaştırılmıştır.

Şekil 7. Toplam kütle (M_h+M_c) histogramının (a) MG ve (b) alan CAB ları için karşılaştırılması

Beklenti, daha yaşlı grubun peakinin genç grubun peakine göre daha küçük değerlere doğru kaydığını görebilmekti. Ne var ki, histogramda bunun tersi görülmektedir. Peak noktalarından ziyade, histogramların kanatları CAB larda toplam kütle azalması öngörünümünü desteklemektedir. Benzer şekilde, küçük kütleli sistemlere doğru genç popülasyonun (MG) keskin azalması yaşlı popülasyonda (alan) oldukça tedrici bir azalmaya dönüşmüştür. Her iki delilde CAB ların evriminde kütlede bir azalmayı göstermektedir

Kütleli sistemlere doğru genç MG sistemlerinde kuyruğun tedrici azalması, alan CAB larında keskin bir azalmaya dönüşmüştür. Genç MG popülasyonunda büyük kütleli sistemler yaşlı popülasyonda küçük kütleli sistemlere doğru dönüşmüşlerdir.

Alan ve MG popülasyonuna ait MS, SG ve MS sistemlerinin toplam kütle histogramlarının karşılaştırılması Şekil 8 de verilmiştir.

Şekil 8 a-c. MG popülasyon alt gruplarının toplam kütle histogramlarının karşılaştırılması

Şekil 8 d-f. Alan popülasyon alt gruplarının toplam kütle histogramlarının karşılaştırılması.

G ve SG sistemlerinin karşılaştırıldığında, toplam kütlenin azaldığı ve küçük kütlelere doğru peakin kaydığı fark edilmektedir. Ne var ki, MS sistemlerinde bu durum çok belirgin değildir. Alan popülasyonunda MS sistemlerinin küçük kütleli kuyruğunun, MG lerin MS sistemlerine ait kuyrukla karşılaştırıldığında biraz daha uzun olduğunu belirtmeliyiz.

Şekil 9. MG ler ile alan popülasyonu arasında eksentrite histogramlarının karşılaştırılması.

MG ler ile alan CAB larının eksentrite histogramlarının karşılaştırılması Şekil 9 da verilmiştir. e = 0 da alan CAB ları birazcık daha büyük bir peak değerine sahip olmak ile beraber büyük eksentriteli yörüngeler her iki popülasyonda da vardır. Bu sistemlerin yörüngelerinin daireselleşmesinin kısa peryodlu yörüngelerde daha hızlı olduğu beklenmektedir. Her iki grupt uzun peryodlu yörüngeleri içerdiğinden, her iki grupta da eksentrik yörüngeleri görmek normaldir. Şekil 9 da, alan CAB larında e ~ 0.1 da eksentrik yörüngelerin sayısındaki rölatif azalmanın görülmesi ilginçtir

Şekil 10. MG ler ile alan popülasyonu arasında kütle oranı histogramlarının karşılaştırılması.

MG ler ile alan CAB larının kütle oranlarının karşılaştırılması Şekil 10 da verilmiştir. $q = M_2/M_1$ kütle oranında, M_1 birincil bileşenin, M_2 ise ikincil bileşenin kütlesidir. Alan popülasyonunda q = 1 de peakin azalması ve küçük kütle oranlarına sahip CAB ların artması beklenen bir durum olup, CAB ların evrimi süresince q = 1 kütle oranının daha küçük değerlere doğru azalmasından kaynaklanmaktadır.

 M_2/M_1 veya M_h/Mc kütle oranlarının tanımı ve de CAB ların evrimi süresince bileşenlerin değişen rolünden (MS deki sıcak bileşen alt dev ve dev e doğru evrimleştiğinde daha soğuk bileşen olabilmektedir) dolayı, Şekil 10 un yorumlanmasında bu durum göz önünde bulundurulmalıdır. Bundan dolayı, sadece MG lerden alan CAB larına doğru evrim yolu ile kütle oranının olası azalması üzerinde durulmuştur.

5. Kaynaklar

- Aslan, Z., Özdemir, T., Yeşilyaprak, C., ve İskender, A. 1999, Tr. J. of Physics, 23, 445
- Bakos, G.A., Sahu, K.C., ve Nemeth, P. 2002, ApJS, 141, 187
- Bartkevicius, A., Lazauskaite, R., ve Bartasiute, S. 1999, Harmonizing Cosmic Distance Scales in a Post-Hipparcos Era, ASP Conference Series, vol. 167. Ed. D. Egret ve A.Heck. ISBN: 1-886733- 88-0, 1999, p. 247-250
- Bopp, B. W., Fekel, F. 1977, AJ, 82, 490
- Buser, R., Rong, J., ve Karaali, S. 1999, A&A, 348, 98
- Demircan, O. 1999, Tr. J. of Physics, 23, 425
- Eggen, O.J. 1958a, MNRAS, 118, 65
- Eggen, O.J. 1958b, MNRAS, 118, 154
- Eggen, O.J. 1989, PASP, 101, 366
- Eggen, O.J. 1994, in Morrison L.V., Gilmore G., eds, Galactic and Solar System Optical Astrometry. Cambridge Univ. Press, Cambridge, p. 191
- Eggen, O.J. 1995, AJ, 110, 2862
- Eker, Z. 1992, ApJS, 79, 481
- ESA 1997, The Hipparcos and Tycho Catalogues, ESA SP-1200
- Grenon, M. 1987, JA&Ap, 8, 123
- Hall, D.S. 1976, Multiple Periodic Variable Stars, Edt. by W. S. Fitch. D. Reidel Publishers, p.287
- Hog, E., Kuzmin, A., Bastian, U., Fabricius, C., Kuimov, K., Lindegren, L., Makarov, V.V., ve Roeser, S. 1998, A&A, 335, L65
- Johnson, D.R.H., ve Soderblom, D.R. 1987, AJ, 93, 864
- King, J.R., Villarreal, A.R., Soderblom, D.R.,
- Gulliver, A.F., ve Adelman, S.J., 2003, AJ, 125, 1980

- Latham, D., Mazeh, T., Carney, B., McCrosky, R.E., Stefanik, R.P., ve Davis, R.J. 1988, AJ, 96, 567.
- Mayor, M., Turon, C. 1982, A&A, 110, 241 Mihalas, G., Binney, J. 1981, Galactic Astronomy: Structure and Kinematics
- Montes, D, Lopez-Santiago, J., Galvez, M.C., Fernandez-Figueroa, M.J., De Castro, E., ve Cornide, M. 2001a, MNRAS, 328, 45
- Montes, D., Fernandez-Figueroa, M.J., De Castro, E., Cornide, M., & Latorre, A. 2001b, 11th Cambridge Workshop on Cool Stars, Stellar Systems and the Sun, ASP Conference Proceedings, Vol. 223. Edited by Ramon J. Garcia Lopez, Rafael Rebolo, and Maria Rosa Zapaterio Osorio. San Francisco: Astronomical Society of the Pacific, ISBN: 1-58381- 055-2, p.1477
- Nesterov, V., Ashimbaeva., N.T., Volchkov, A., Röser, S., ve Bastian, U. 1995, A&A, 110, 367
- Perryman, M.A.C., Lindegren, L., Kovalevsky, J., Hoeg, E., Bastian, U., Bernacca, P.L., Crézé, M., Donati, F., Grenon, M., van Leeuwen, F., ve 9 ortak yazar. 1997, A&A, 323, 49
- Plavec, M. 1968, Adv. Astron. Astrophys., 6, 201
- Siegel, M.H., Majewski, S.R., Reid, I.N., ve Thompson, I.B. 2002, ApJ, 578, 151
- Sparke, L.S., Gallagher, J.S. 2000, Galaxies in the Universe. An Introduction, Cambridge University Press.
- Strassmeier, K.G., Hall, D.S., Zeilik, M., Nelson, E., Eker, Z., ve Fekel, F.C. 1988, A&AS, 72, 291
- Strassmeier, K.G., Hall, D. S., Fekel, F.C., ve Scheck, M. 1993, A&AS, 100, 173
- Thomas, H.S. 1977, ARA&A, 15, 127
- Wielen, R. 1977, A&A, 60, 263.